

VÂNĂTORII DE COMORI

PRADA DE LA ANTIPOZI

Redactare: Adelina Dragomir
Tehnoredactare: Cristina Gvinda

James Patterson and Chris Grabenstein
Treasure Hunters: The Plunder Down Under
Copyright © 2020 by James Patterson
Illustrations by Juliana Neufeld
This edition arranged with Kaplan/De Fiori Rights through GRAAL

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate
Editurii CORINT BOOKS.
CORINT JUNIOR este marcă înregistrată.

ISBN: 978-973-128-763-8

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PATTERSON, JAMES

Vânătorii de comori - Prada de la antipozi / de James Patterson
și Chris Grabenstein ; il. de Juliana Neufeld ; trad. din engleză
de Sorin Petrescu. - București : Corint Junior, 2020

ISBN 978-973-128-763-8

I. Grabenstein, Chris
II. Neufeld, Juliana (il.)
III. Petrescu, Sorin (trad.)

821.111

VÂNĂTORII DE COMORI

PRADA DE LA ANTIPOZI

JAMES PATTERSON

și CHRIS GRABENSTEIN

ILUSTRĂȚII DE

JULIANA NEUFELD

Traducere din engleză de Sorin Petrescu

CORINT JUNIOR

*Pentru nepoata mea Rachel
și pentru toți ceilalți care lucrează
în National Park Service
— C.G.*

APROAPE 80% DIN GROENLANDA
ESTE ACOPERITĂ CU CALOTE DE GHEAȚĂ
- PE TOT TIMPUL ANULUI!

PAPAGALUL-DE-MARE

GROENLANDA

AMERICA
DE NORD

DELAWARE

PRIMUL STAT AL
STATELOR UNITE

EUROPA

OCEANUL
ATLANTIC

AFRICA

AICI
SE VORBESC CA
2 000
DE LIMBI.
UAU!

OAMENII LOCUIESC PE
ACESTE MELEAGURI ÎNCĂ
DIN ANUL 9000 Î.H.R. E UN
TIMP ÎNDELUNGAT!

AMERICA
DE SUD

ANTARCT

OCEANUL
ARCTIC

LUMEA VĂZUTĂ PRIN OCHII FAMILIEI KIDD!

MUNȚII HIMALAYA
SUNT CEI MAI ÎNALȚI
DIN LUMEI
VÂRFUL EVEREST
MĂSOARĂ
8 849 DE METRI.

OCEANUL
PACIFIC

OCEANUL
INDIAN

ULURU ADICĂ

GREȘIA
ÎȘI SCHIMBĂ
CULOAREA NOAPTEA!

ULURU
ADICĂ AYERS ROCK

ALICE SPRING
INIMA ȘI SUFLETUL
BRUSEI AUSTRALIENE

AUSTRALIA

SYDNEY

TONGA

VICTORIA

TABĂRA
BILLABONG!

MELBOURNE

PORT PHILLIP BAY

LOCUL ASCUNS AL AFURISITEI
DE COMORI A LUI BONITO!

AUSTRALIA ȘI NOUA ZEELANDĂ
SUNT LA O DEPĂRTARE
DE VREO 610 KILOMETRI
UNA DE CEALALTĂ

NOUA
ZEELANDĂ

SCURT MESAJ DE LA BICK KIDD

Sal'tare, prieteni!

Înainte să plonjăm în următoarea noastră uimitoare aventură pe tărâmul lui Oz (așa cum unii obișnuiesc să denumească Australia), vreau doar să reamintesc tuturor că eu, Bickford „Bick“ Kidd, voi fi scribul vostru de excepție, ceea ce înseamnă că o să scriu povestea, în vreme ce sora mea geamănă Rebecca „Beck“ Kidd, un mângâlici supermăiestrit, va desena ilustrațiile.

Și înainte să închei, ai putea să înveți chiar ce înseamnă cuvintele astea din argoul australian.

Dar mai întâi, avem de vânat o comoară!

PARTEA ÎNTÂI

**MINUNILE DE
LA ANTIPOZI**

CAPITOLUL I

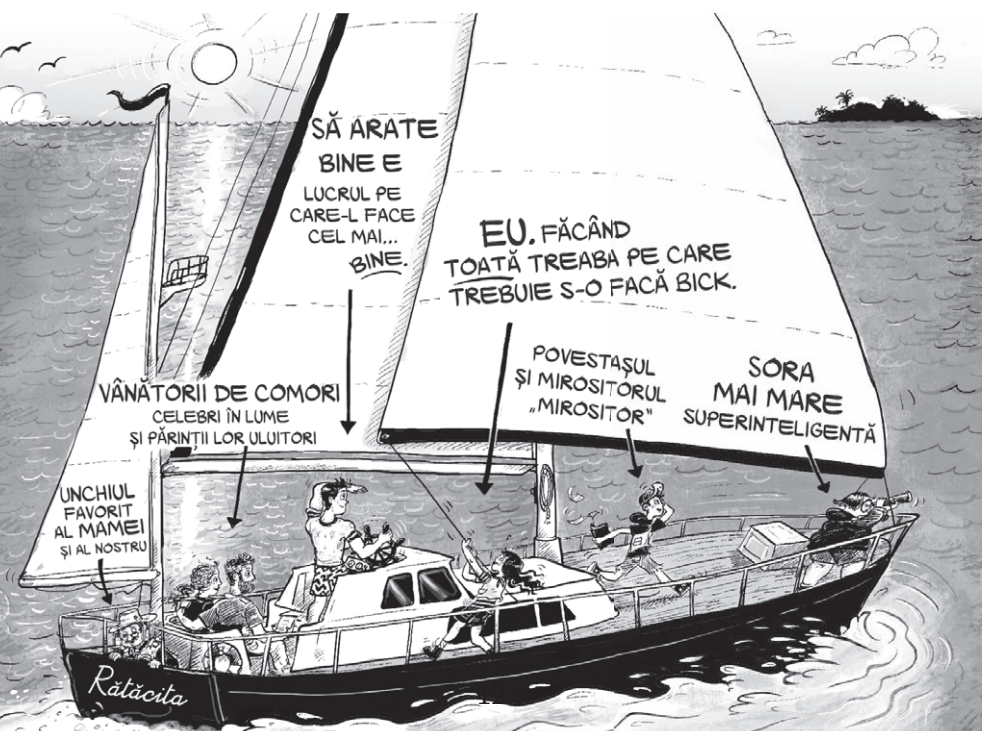
Stiți ce se găsește între Insulele Hawaii și continentul-insulă Australia?

Apă!

Grămezi peste grămezi de apă! Jumătate de ocean de chestie sărată și de alge.

Navigam pe drumul ăsta pentru că mama și tata ne promisese că noi, familia Kidd, vom explora, într-o bună zi, când vom fi mari, fiecare continent de pe planetă în parte. După Australia, nu ne va mai rămâne decât Antarctica, deși nu-s sigur peste ce comoară am putea da pe tărâmul pinguinilor. Poate un cufăr de gheață al piraților, plin cu acadele.

Unchiul Richie „Poppie“ Luccio era și el cu noi la bordul *Rătăcitei*, care, știu, nu e cel mai bun nume pentru o ambarcațiune, mai ales atunci când navighezi pe un ocean care acoperă peste 156 de milioane de kilometri pătrați. Ai o grămadă de kilometri adânci și pătrați în care să te pierzi!

Poate că vi-l amintiți pe unchiul Richie din ultima noastră aventură, acasă, în Statele Unite. El ne-a ajutat pe mine, pe Beck, pe Storm și pe Tommy să localizăm câteva comori americane de mult pierdute și să păstrăm tărâmul libertății și căminul celor viteji¹ așa cum este. LIBER.

Unchiul Richie este unchiul favorit al mamei. El a luat-o în prima ei excavație arheologică pe când era mai mică decât Beck și decât mine (noi avem 12 ani). Este un tip cu nasul pe sus și vijelios, care ți-ar putea aminti probabil de Teddy Roosevelt (nu că l-ai fi întâlnit vreodată pe Teddy Roosevelt, dar pricepi ce vreau să spun).

— Hei, pământ! strigă Storm de pe prăjina de la prova. Este coasta Tongăi! Îi recunosc culmile vulcanice!

Firește că da. Sora noastră mai mare Storm are ceea ce se numește o memorie fotografică.

---

1. „*The land of the free and the home of the brave*“. Autorul acestor cuvinte — „tărâmul libertății și căminul celor viteji“ — este Francis Scott Key, el scriindu-le în 1814, iar până în 1931, au fost versurile imnului Statelor Unite. (n. trad.)

Odată ce vede ceva (cum ar fi harta topografică a coastelor Tongăi, o țară din Polinezia aflată la est de Noua Zeelandă), nu mai uită.

— Bravo, Storm! strigă unchiul Richie. Să-ți ții întotdeauna ochii în stele și picioarele pe pământ!

— E ziuă, unchiule Richie, îi răspunse Storm. Nu e nici urmă de stea. Și nici de pământ. Asta e o navă.

— Ah, o observație foarte exactă, Storm. Bravo ție! Bravo, îți spun!

— Adu-o, Tommy! strigă tata.

Tommy, cel mai mare copil Kidd, manevra timona, lăsând vântul să-i treacă prin părul ondulat, bănuiesc pentru cazul în care vreo sirenă l-ar lua la ochi.

— Aruncați ancora, Bick și Beck! strigă mama. Pe urmă va trebui să executăm protocolul nostru de pregătire a prescufundării.

— S-a-nțeles! strigarăm la unison Beck și cu mine.

De fapt, a fost un soi de „s-a-nțeles, s-a-nțeles“, la dublu, nu deodată.

Era timpul să ne îmbrăcăm costumele de scafandri și să ne punem echipamentul de SCUFUNDARE.

Aveam să facem scufundări. Chiar lângă coasta Tongăi se afla un vas. Un vas denumit *Port au Prince*.

Doar că era *sub* apă.

Exact! Era o epavă. Și, după cum spunea legenda, era plină cu comori!

CAPITOLUL 2

Am aruncat ancora și ne-am pus costumele de scafandri.

În fine, toți în afară de Storm și de unchiul Richie. Niciunuia dintre ei nu-i plăcea să se ude. În felul acesta, aduceau cu un soi de pisici. Din acest motiv, ieșirea pe mare și navigarea pe ocean erau puținel cam dificile pentru ei.

— Noi vom rămâne la bord și vom păzi co-moara pe care acest vas nobil o posedă deja, proclamă teatral unchiul Richie, arătând cu un deget spre cer.

— Și probabil că o să ne facem câte un sand-vici, adăugă Storm.

— Într-adevăr, spuse unchiul Richie. Ton cu secară ar merge de minune.

În timp ce scoteam la iveală costumele de scafandri, Storm ne-a ținut o lecție rapidă despre epava *Port au Prince*.

— Era un vas corsar englezesc, zise ea.

— Super, spuse Tommy. Vasele piraților sunt întotdeauna pline cu prăzile lor, și nu cu genul de chestii sărate și dezgustătoare pe care le vând la supermarket.

— Corăbiile corsare sunt diferite de corăbiile piraiților, Tommy, îi explică Storm. *Port au Prince* era un vas corsar cu o împuternicire specială din partea Coroanei engleze, care-i dădea permisiunea să atace și să prade vasele dușmanilor Angliei, Spania și Franța.

Tata preluă el povestirea. Avea un mod mult mai dramatic de a prezenta faptele.

— Și, astfel, *Port au Prince* a intrat în apele tongoleze în anul 1806, în căutare de balene pe care le vâna pentru ulei, o marfă de preț în acele timpuri. Cu toate acestea, vasul a fost repede capturat de șeful local, Finau Ulukalala al doilea, ai cărui războinici au masacrat majoritatea echipajului, inclusiv pe căpitan, după care au scufundat vasul cu tot cu comoara care se afla la bord.

— Ceea ce înseamnă că există o cantitate uriașă de aramă, argint și aur, zăcând acum pe epava aflată pe fundul mării, spuse Storm. Ca să nu mai amintim de numeroasele sfeșnice de argint, de crucifixurile bătute în pietre prețioase și de potirele de aur.

— Oho! strigă Tommy, agitându-se pe punte cu labele lui de înot. Hai să facem treaba!

Ca întotdeauna, Tommy era primul pregătit să se scufunde.

— Faceți perechile, spuse mama. Verificați-vă înainte de scufundare.

Beck și cu mine ne-am verificat reciproc echipamentul, folosind tehnica FGEEAF, pe care mama și tata ne-au predat-o pe când eram doar niște țânci. Nu, FGEEAF nu este zgomotul pe care-l fac oamenii când dau la boboci. Înseamnă că verifici Flotabilitatea, Greutățile, Eliberarea rapidă, Aerul, după care dai OK-ul Final: inspecțezi înotătoarele, masca și tubul de oxigen, verifici luminile de scufundare, luând o busolă și arătând mamei și tatei degetele mari îmbrăcate în mănuși.

În vreme ce Beck și cu mine ne FGEEAF-am unul pe celălalt, mama, tata și Tommy se verificau și ei unii pe ceilalți.

— Suntem gata de plecare! declară tata. Nu uitați că este foarte important ca acolo jos să rămânem tot împreună.

Își fixă muștiucul în gură și-și coborî masca. L-am imitat cu toții. Apoi, tata și Tommy se aruncară de la pupa bărcii forfecând din picioare, în vreme ce Beck, mama și cu mine ne lansarăm pe spate din laterală. E ca un fel de scufundare ghiulea cu susu-n jos. Mult mai marfă decât să dai din labele de înot când te arunci din barcă.

Ne regruparăm sub apă. Tata a consultat computerul de scufundări de pe ceasul lui și a făcut o serie de gesturi din mâini, prin care ne spunea în care direcție să dăm din picioare și să înotăm.

Tuscinci arătam asemenea unui grup de pești bine organizat, urmându-l pe tata în jos, într-o lume uimitoare de recifuri roz și portocalii, în care pești micuți strălucitori, roșii și albaștri, păreau să lumineze ieșind și intrând în formațiunile de coral.

Apoi, ceva lucitor îmi atrase privirea.

Un fulger argintiu.

Tata continua să ne ducă înainte.

Ceea ce făcu, foarte curând, ca obiectul lucitor să rămână *în urma* noastră.

I-am aruncat o privire lui Beck. Și ea văzuse licărirea argintie.

De asemenea, amândoi am știut în același timp groaznicul adevăr: computerul de scufundări al tatei o feștelise.

Ne *îndepărta* de comoara scufundată!